

SHAOLIN XIAO LUOHAN QUAN

SHAOLIŃSKA FORMA MAŁEGO LUOHANA

część pierwsza

Sławomir Pawłowski

Wprowadzenie

W chińskim buddyzmie *luohan* jest osobą, która może być porównywana z człowiekiem uznanym w chrześcijaństwie za świętego. Słowo *luohan* jest chińskim fonetycznym tłumaczeniem sanskryckiego wyrazu *arhat*, który oznacza kogoś zacnego i godnego najwyższego szacunku. W odróżnieniu od bodhisattwy, który stara się uwolnić wszystkie czujące istnienia od złudzeń, iluzji i cierpienia, *luohan* ogniskuje swoje działania głównie na zbawieniu samego siebie. W chińskim buddyzmie wyróżnia się i otacza czcią wizerunki aż pięciuset *luohanów*, z których każdy przedstawia konkretną osobę. Z tej liczby wyróżnionych i wyodrębnionych zostało osiemnaście szczególnie wybitnych postaci. Każda z nich posiada własną, unikalną charakterystykę oraz przypisuje się jej

posiadanie ponadnaturalnych możliwości. Buddyjscy *luohani* są w pewnym stopniu odpowiednikami historycznych postaci chrześcijańskich apostołów. Tak, jak każdy z apostołów był bezpośrednim uczniem Jezusa, tak aż 16 z 18 *luohanów* pochodziło z Indii i było bezpośrednimi uczniami Buddy. Pozostali dwaj są pochodzenia chińskiego i rekrutują się z ogólnej liczby pięciuset *luohanów* czczonych w Kraju Środka. Postacie dwóch ostatnich chińskich *luohanów* są dobierane różnie, w zależności od świątyni. W klasztorze Shaolin są nimi Bodhidharma (Damo) – pierwszy patriarcha buddyzmu chan oraz jego uczeń i drugi patriarcha buddyzmu chan – mnich Huike, w pobliskiej świątyni są nimi dwaj najlepsi uczniowie Damo, tj. Huike i Buen He, gdzie indziej zaś dwie zupełnie inne postacie z panteonu pięciuset *luohanów*. Jak widać na powyższych przykładach, istnieje niesłychanie wiele wariantów doboru tej ostatniej pary. Analogicznie do postaci chrześcijańskich apostołów, osiemnastu *luohanów* zostało również uznanych za patronów, opiekunów i krzewicieli swojej religii, w tym przypadku buddyzmu. Bywają oni potocznie określanymi jako „pogromcy nieprzyjaciół”, przypisuje im się również umiejętność „właściwego osądu i zwyciężania złudzeń”. Wizerunek każdego z nich posiada odrębne cechy, wyraźnie odróżniające go od pozostałych postaci. Cechą taką może być np. charakterystyczny kij, żebracza miska na jałmużnę, buddyjski różaniec, twarz o cechach tygrysięgo pysku, postawa ciała, ułomność spowodowana utratą ręki bądź też nienaturalnie długie, białe brwi.

Mój nauczyciel formy Małego Luohana - shaoliński mnich Shi De Qiang w trakcie jej praktyki na terenie klasztoru Shaolin

Świątynia Pięciuset Luohanów

Fot. 1.

Fot. 2.

Fot. 1 Świątynia Pięciuset Luohanów

Fot. 2. Zabudowania Świątyni Pięciuset Luohanów

W pierwszych wiekach istnienia klasztoru Shaolin wybudowano naprzeciwko niego **Świątynię Czterech Kierunków**, pełniącą funkcję noclegowni dla wędrownych mnichów. Szybko jednak zmieniono jej nazwę na **Świątynię Pięciuset Luohanów**, a we wnętrzu jej korytarzy i w pawilonach urządzono wzdłuż ścian galerie figur 500 luohanów. Centralne miejsca poszczególnych pawilonów zdobią pozłacane posągi bodhisattwów. Co ciekawe, w półmroku podziemi jednego z budynków znajdują się figury historycznych postaci uznanych powszechnie za potępione (w tym kilku chińskich cesarzy) oraz figury ich piekielnych oprawców, tj. diabłów i demonów. Ekspozycja ta ma zapewne na celu obrazowo ukazać osobom zwiedzającym świątynię, w czyje dosłownie łapy i pazury trafi człowiek po swojej śmierci, o ile będzie wiódł grzeszny żywot. Dla mnie był to ciekawy i barwny przykład chińskiego folkloru oraz wyobraźni twórców poszczególnych figur.

Fot. 3.

Fot. 3. Galeria figur w korytarzu Świątyni Pięciuset Luohanów

Fot. 4.

Fot. 4. Figura jednego z potępionych

Fot. 5.

Fot. 6.

Fot. 5. Figura jednego z potępionych

Fot. 6. Każdy z posągów luohanów jest inny

Fot. 7.

Postacie 500 luohanów bywają uwieczniane w chińskich świątyniach w rozmaity sposób, np. w klasztorze Shaolin znajduje się Pawilon Pięciuset Luohanów, zwany także Pawilonem Tysiąca Buddów. Znajdują się w nim naścienne malowidła ukazujące postacie 500 luohanów oraz samego Buddę.

Więcej informacji na temat Świątyni Pięciuset Luohanów czytelnik znajdzie na stronie internetowej <http://kungfu.gdyniapozarzadowa.pl/swiatynia-shifang/>

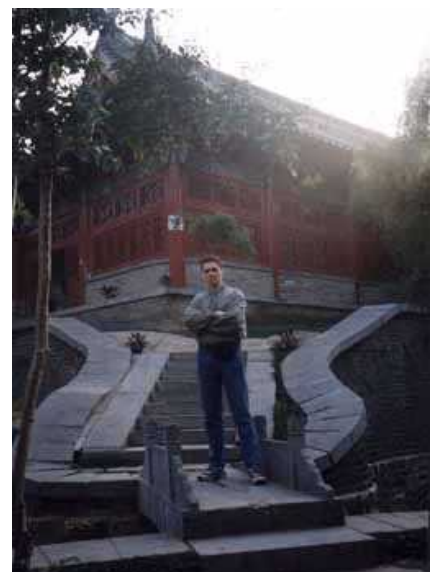
Fot. 7. Połączony posąg bodhisattwy w jednym z pawilonów Świątyni Pięciuset Luohanów

Fot. 8. Autor wraz z Grzegorzem Lipskim, Markiem Puchalskim i Jackiem Świdorskim na jednym z podwórców świątyni

Fot. 9. Autor na terenie Świątyni Pięciuset Luohanów

Fot. 8.

Fot. 9.

Fot. 10.

Fot. 11.

Fot. 10–11. Autor na terenie Świątyni Pięciuset Luohanów

Shaolin Luohan Quan

Fot. 12.

Fot. 13.

Fot. 14.

Fot. 12–14. Autor artykułu prezentujący techniki z formy Shaolin Xiao Luohan Quan – zdjęcia wykonano na terenie Shaolin Wushu Guan (Centrum Treningowego Sztuk Walki Klasztoru Shaolin położonego w pobliżu klasztoru Shaolin)

System Walki Buddyjskich Mnichów Klasztoru Shaolin, zwany popularnie stylem Pięści Mnicha, tj. Shaolin Luohan Quan, jest jednym z najstarszych i głównych systemów walki tej świątyni. Powstał on z połączenia filozoficznej bazy buddyzmu chan (zen), ćwiczeń *qigong* oraz technik walki. Z biegiem czasu został rozbudowany do wielu form zawierających charakterystyczne wyłącznie dla niego techniki walki i terminologię.

Kręgosłup stylu tworzą przenikające się technicznie formy Osiemnastu Rąk Luohan, Quan Lu (forma walki na pięści), Duan Da (forma walki za pomocą krótkich uderzeń), Xiao Luohan (forma Małego Luohana), Da Luohan (forma Dużego Luohana) oraz Xian Tian Luohan Quan (forma Niebiańskiego Luohana).

Co ciekawe, również w innym ortodoksyjnym stylu shaolińskim kung-fu, uznanym powszechnie za wyjściowy dla praktyki klasztornej kung-fu, tj. w stylu Czerwonej Pięści, (Shaolin Hong Quan), występuje „Mała” i „Duża” forma, w tym przypadku są nimi: Mała Forma Czerwonej Pięści (Xiao Hong Quan) i Duża Forma Czerwonej Pięści (Da Hong Quan).

Fot. 15.

Fot. 16.

Fot. 15. Autor prezentujący na terenie Shaolin Wushu Guan technikę Śpiącego Luohana (Luohan shui jiao) występującą w formie Małego Luohana

Fot. 16. Mnich Shi De Qiang praktykujący formę Shaolin Xiao Luohan Quan na terenie klasztoru Shaolin

Formy Shaolin Xiao Luohan Quan nauczyłem się podczas pobytu w Shaolinie od mnicha Shi De Qianga.

Fot. 17.

Fot. 18.

Fot. 19.

Fot. 17–19. Shi De Qiang praktykujący formę Shaolin Xiao Luohan Quan na terenie klasztoru Shaolin

Terminologia formy Shaolin Xiao Luohan Quan

1. Yu bei shi – Postawa wyjściowa, ukłon *Amitufo*.
2. Chi shi – Pozycja otwierająca formę.
3. Shuang guan tie men – Zamykanie oburącz stalowych drzwi.
4. Yao zi fan shen – Jastrząb skręca swe ciało.
5. Shuang quan guan er – Cios pięściami w skronie lub oczy.
6. Xie bu che zhang – Krok w tył i blok dłonią.
7. Gong bu shuang liao shou – Krok do pozycji „napięcia łuku” i wzniesienie rąk.
8. Ma bu shuang zai quan – Cios oburącz w dół w pozycji jeźdźca.
9. Jin ji du li – Złoty kogut stoi na jednej nodze.
10. Da peng zhan zi – Machnięcie skrzydłem.
11. Er qi jiao – Kopnięcie w wyskoku
12. Ding bu qi xing – Ciosy w pozycji "T" i „Siedmiu Gwiazd”.
13. Xu bu shuang quan – Dwa ciosy z „pustej” pozycji.
14. Ma bu shuang tui quan – Dwa ciosy w pozycji „jeźdźca”.
15. Lao hu da zhang zui – Dziki tygrys otwiera szeroko pysk.
16. Zuo dun tui – Kopnięcie boczne lewą nogą.
17. Mong hu chu dong – Straszny tygrys wychodzi z groty.
18. Dao ding che zhang – Cięcie dłonią rozpoczynające się obok głowy.
19. Long xing bu – Smocza pozycja i smoczy krok.
20. Lien huan zhang – Seria ciosów dłońmi.
21. Hui shen zuo pan zhou – Skręć ciało i uderz lewym łokciem.
22. Ti shi quan xin pao – Unieś dłonie i zadaj cios miażdżący serce.
23. Hu jian ben quan – Cofnij ramię i pokaż pięść.
24. Zuo pi tui – Wysokie kopnięcie lewą nogą.
25. Luohan shui jiao – Śpiący luohan.
26. Shen feng jiao – Kopnięcie „tornado”.
27. Tong zi bai fo – Chłopiec kłania się Buddzie.
28. Pu bu zuo che zhang – Blok krzyżowy i cięcie lewą dłonią.
29. Pu bu you che zhang – Blok krzyżowy i cięcie prawą dłonią.
30. Xie bu tui zhang – Cofnij się i pchnij oburącz.
31. Er qi jiao – Kopnięcie przednie w wyskoku.
32. Gu shu pan gen – Wiekowe drzewo z sękatymi korzeniami.
33. Hui shen zuo pan zhou – Skręć ciało i zadaj cios łokciem lewej ręki.
34. Gong bu shuang guan tie men – Krok do pozycji *gong bu* i zamykanie oburącz stalowych drzwi.
35. Ying xiong zuo shan – Bohater siada na górskim szczycie.
36. Sao shi – Postawa kończąca, buddyjski ukłon *Amitufo*.

Fot. 20. Mnich Shi De Qiang w trakcie praktyki formy Shaolin Xiao Luohan Quan na terenie klasztoru Shaolin

Fot. 21. Autor ze swoim nauczycielem formy Shaolin Xiao Luohan Quan – mnichem Shi De Qiangiem na terenie klasztoru Shaolin

Fot. 22. Autor odbierający z rąk mnicha Shi De Qiang w Shaolin Wushu Guan dyplom po zdanym egzaminie – obok mnicha Shi De Qiang stoją mnisi: Shi Su Gang i Shi Xing Mei

Gdynia, 07.10.2002

Artykuł ukazał się w październiku 2002 roku, w 26 numerze magazynu internetowego *Świat Nei Jia*.

Artykuł zamieszczono na stronie internetowej
<http://kungfu.gdyniapozarzadowa.pl/formy-reczne/> dnia 27 sierpnia 2021 roku.